בעזהשי"ת

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום וגו', עם לבן גרתי וגו' ויהי' לי שור וחמור וגו'. (לב ד).

ודקדקו המפרשים אומרו 'לפניו' נראה כמיותר, ועוד להבין מה שפירש"י, **עם לבן גרתי, ותרי"ג מצוות שמרתי,** מה הודיע יעקב לעשו ששמר התרי"ג מצוות בבית לבן. וצ"ב.

ואפשר לומר בהקדם דברי **הסידורו של שבת** (ח"ב דרוש ד') על מש"כ (איוב מא ג) מי הקדימני ואשלם, אמרו ז"ל (ויק"ר כז ב) אמר הקב"ה מי עשה מזוזה עד שלא נתתי לו בית, ציצית עד שלא נתתי לו בגד וטלית וכו', ענינו כי בכל דרכיך דעהו (משלי ג ו), ובכל הענינים אפילו במילי דעלמא צריך לקבוע במחשבתו בראשיתו שעושה כן כדי לקיים בו מצות בוראו, ועל דרך זה, כשבונה בית תהא עיקר כוונתו כדי לקיים מצות מזוזה ומעקה קודם שנתן לו הקב"ה בית, וציצית קודם הטלית, ועל זה נאמר מי הקדימני, במחשבתו, ואשלם לו על פי הדין. עכדה"ק, ובזה פירוש הייטב לב (ריש פ' בראשית), בראשית, בשביל מי שמקדים לקיים המצוה במחשבה בראשית המעשה, ברא אלקים, כי הוא יכול להתקיים על פי מדת הדין, עיי"ש בנועם אמריו.

וזהו ביאור הכתובים, שיעקב שלח לומר לעשו, כי מה שיש לו צאן ובקר ונכסים מרובים, אינו בא לו בשביל ברכת יצחק, אלא משום שזכה לעולם הזה על פי דין, וזהו **וישלח יעקב מלאכים 'לפניו'**, כלומר המלאכים שנבראו בשביל שהקדים לחשוב במחשבתו לעשות רצון קונו קודם מעשה, וזהו 'לפניו' שנבראו בשביל מחשבה שלפני מעשה.

וזהו שפירוש רש"י, **עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות 'שמרתי'**, מלשון ואביו שמר את הדבר, שיעקב אבינו שמר והמתין מתי יבוא המצות לידו ויקיימנו, ולכן, והוא 'לי' שור וחמור, לי בזכותי שזכה לכל זה מדינא, ולא בשביל ברכת אביו.

והאלשיך הק' פי' מש"כ (תהלים סז ב) אלקים יחננו ויברכנו, שאם מגיע לאדם טובה מצד מדת הדין, אז, יאר פניו אתנו סלה, הברכה יש לו המשכה ואינו פוסק לעולם, ובזה יש לפרש מה שכתוב (לג ה) **וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך, ויאמר הילדים אשר חנן אלקים את עבדיך**, פי' שעשו שאל ליעקב, במה זכית לכל הטובה, ואמר לו יעקב שזכה לכן על פי דין, וזהו הילדים אשר חנן 'אלקים' את עבדיך.

❖ ❖ ❖

וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו (לב יא).

לכאורה יש להבין למה שלח יעקב המתנות לעשו אחיו. וצ"ב.

והנה נקדים את דברי **הייטב לב** (פ' עקב) לטעום טעם במנהג ישראל לעשות סעודה בלילה שקודם יום המילה שקורין וואך נאכט, שלא מצינו זה בשאר מצוות לעשות סעודה כי אם בסיום המצוה, והכא עושין סעודה קודם המצוה, וכתב כי הענין הוא כי מצות מילה שאני שהיא חביבה עלינו ביותר, עד שאמרו חז"ל (שבת קל.) כל המצוה שקבלוה בשמחה עדיין עושים אותה בשמחה, שנאמר (תהלים קיט קסב) שש אנכי על אמרתיך וגו', אם כן כל כך לבינו בטוח קודם לכן שבודאי למחר נעשה המצווה עלינו בלב שלם ושמח, עד שאנו עושים סעודה ששים ושמחים על העתיד, ומסיק, וזהו טעם נכון, ומפרש זהו שאמרו מצוה 'שקבלוה' בשמחה, היינו שעושין סעודה בלילה קודם המילה, ועדיין עושים אותה בשמחה, במעשה המילה עצמה, עיי"ש דבריו הנעימים.

וי"ל באופן אחר בהקדם דברי **הקדושת לוי** (פורים) שכתב לפרש מש"כ ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וגו' (שם ה, ט) הנה יש לדקדק איך שייך לומר בהמן הרשע וטוב לב, ונראה, דהנה ישראל עם קדושו החיות שלהם מהבורא ברוך הוא יתברך מסטרא דקדושה, והרשעים והאומות החיות שלהם מסטרא אחרא, וכשהצדיקים רוצים לשבר הרשעים אזי מפרידים מסטרא שלהם להביאם לסטרא דקדושה. והנה על ידי זה משברים אותם וכו', והנה אסתר כשעשתה הסעודה ובקשה את המן על הסעודה בוודאי אסתר עשתה בקדושה, כי בוודאי עשתה אסתר הסעודה שלה מסטרא דקדושה, והרצון שלה היתה להפריד את המן מסטרא אחרא שלו ממקור החיות שלו, ובקשה אותו על הסעודה שלה שעשתה בקדושה, ועל ידי זה לא יהא לו חיות כלל וכלל וכו', וזהו ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב, כשהיה בסעודת אסתר שהוא מסטרא דקדושה, ונמצא הפרידה אותו מסטרא אחרא שלו להביאו לסטרא דקדושה, ועל ידי זה לא יהיה לו חיות כלל וזהו וטוב לב, עכדה"ק.

ובזה אפשר לומר טעם שעושין סעודה בלילה שלפני המילה, כי הסט"א מחזק בכל כוחותיו למנוע מעשות המצוה, כמו שידוע המעשה שמספרין מהבעשטה"ק, ועושין כמה סגולות להנצל מהם, ויש לומר כי לכן עושין שמחה של מצוה, כדי להכניע כח הסטר"א להביאם לסטרא דקדושה, ועי"ז להכניע אותם להוציא כל החיות שלהם.

ועל פי זה יובן היטב כוונת יעקב בשילוח המתנות לעשו, כדי שעי"ז יכניע את הרשע, על ידי שמכניסו לסטרא דקדושא, ובזה הוציא ממנו כל החיות, וזהו שאמר יעקב, **אם נא מצאתי חן בעיניך**, ולקחת מנחתי מידי, **כי על כן ראיתי פניך 'כראת פני אלקים' ותרצני**, שהביאו אל הקדושה ובזה הכניע את עשו.

❖ ❖ ❖

ברכת מזל טוב

לנכדי היקר מו"ה **יעקב סטרולאוויטש** הי"ו

ולחותנו חתני היקר מו"ה **ישראל שיפף** הי"ו

לרגל הולדת בתו/ נכדתו למזל טוב ובשעטומ"צ

ויה"ר שיזכו ההורים שיחי' לגדלה לתורה ולבע"ת לחופה ולמעש"ט

ונזכה לראות רב נחת דקדושה מכיוצ"ח